

ÎNCHEIERE

06 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul - Valeriu Doagă

Judecătorii - Iuliana Oprea, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea pe Acțiuni „Prometeu-Prier”,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni „Prometeu-Prier” împotriva Agenției Proprietății Publice cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016,

c o n s t a t ă:

La data de 14 septembrie 2015 Societatea pe Acțiuni „Prometeu-Prier” (în continuare – SA „Prometeu-Prier”) a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Proprietății Publice cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a menționat că, în urma reorganizării întreprinderii de stat „Raiknigotorg” în SA „Prometeu-Prier”, clădirea magazinului „Luminița” din s. Cioburciu a fost inclusă în capitalul social a SA „Prometeu-Prier”.

Menționează că, la momentul reorganizării sovhozului Cioburciu, magazinul de cărți „Luminița” care era la balanța SA „Prometeu-Prier” a fost transmis de la CA „Cioburcianu” către primăria s. Cioburciu în temeiul hotărîrii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000, fără acordul SA „Prometeu-Prier” și compensarea contravalorii bunului.

Consideră că, hotărîrea Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000 și actul de transmitere-primire a bunului imobil – librăria „Luminița” din s. Cioburciu, raionul Ștefan Vodă sunt ilegale.

Sușține că, la data de 18 iunie 2015 s-a adresat cu cerere către Agenția Proprietății Publice solicitînd anularea hotărîrii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000 și a actului de transmitere-primire a bunului imobil librăria „Luminița” din s. Cioburciu, raionul Ștefan Vodă, iar prin scrisoarea Agenției Proprietății Publice nr.03-715 din 06 iulie 2015, a fost informat că ultimii nu sunt responsabili de corectitudinea perfectării actelor aferente procesului de privatizare a întreprinderilor agricole, nefiind abilitată cu dreptul de anulare a deciziilor Comisiei de Privatizare a CA „Cioburcianu” și altor acte aferente procesului de privatizare.

La data de 07 august 2015 s-a adresat Agenției Proprietății Publice cu cerere

prealabilă, însă prin scrisoarea nr. 03-899 din 22 august 2015, ultima și-a menținut poziția expusă în scrisoarea nr.03-715 din 06 iulie 2015.

Solicită repunerea în termen de contestare a actelor administrative, constatarea ilegalității hotărârii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000 și a actului de transmitere-primire a bunului imobil – librăria „Luminița” de la balanța CA „Cioburcianu” către Primăria s. Cioburciu, anularea hotărârii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000, a actului de transmitere-primire a bunului imobil – librăria „Luminița” de la balanța CA „Cioburcianu” către Primăria s. Cioburciu.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015 s-a respins cererea SA „Prometeu-Prier” cu privire la repunerea în termenul de prescripție ca neîntemeiată, s-a respins ca fiind depusă cu încălcarea termenului de prescripție acțiunea înaintată de SA „Prometeu-Prier” împotriva Agenției Proprietății Publice cu privire la constatarea ilegalității hotărârii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000 și a actului de transmitere-primire a bunului imobil – librăria „Luminița” de la balanța CA „Cioburcianu” către Primăria s. Cioburciu, anularea hotărârii Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000, anularea actului de transmitere-primire a bunului imobil – librăria „Luminița” de la balanța CA „Cioburcianu” către Primăria s. Cioburciu.

Prima instanță a reținut că, avînd la data de 06 iulie 2015 răspunsul la cererea înaintată, SA „Prometeu-Prier” urma să se adreseze cu cerere prealabilă în termen de 30 de zile de la data primirii acestui răspuns, adică pînă la data de 05 august 2015 inclusiv, pe cînd SA „Prometeu-Prier” s-a adresat cu cerere prealabilă la 07 august 2015, cu încălcarea termenului de prescripție prevăzut la art.14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ.

La fel, instanța a conchis că cerința reclamantului de repunere în termen nu este probată prin dovezi incontestabile care ar justifica omiterea termenului.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 s-a respins apelul declarat de reprezentantul SA „Prometeu-Prier” și s-a menținut hotărârea Judecătorei Buiucani, mun. Chișinău din 30 noiembrie 2015.

La data de 01 august 2016, SA „Prometeu-Prier” a depus cerere de recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 aprilie 2016 solicitînd admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel cu remiterea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a invocat motivele de fapt ale pricinii susținînd că, instanța de apel a interpretat în mod eronat legea.

Menționează că, nefiind de acord cu răspunsul Agenției Proprietății Publice recepționat la data de 09 iulie 2015 la cererea adresată ultimei din 18 iunie 2015, s-a adresat cu o cerere prealabilă Agenției Proprietății Publice la data de 07 august 2015, iar la data de 10 septembrie 2015 s-a adresat în instanța de judecată, din care rezultă că termenul de prescripție prevăzut la art.14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ, a fost respectat.

Susține că, hotărârea primei instanțe a fost modificată și nu menținută de instanța de apel, deoarece ultima a constatat că recurentul a încălcat termenul de 30 de zile prevăzut la art.17 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ, dar nu cel de la art.14 alin.(1) din aceeași lege.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art.433 din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Conform art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul consideră recursul ca fiind depus în termen în condițiile în care din materialele cauzei nu poate fi stabilit momentul comunicării către recurent a deciziei instanței de apel pentru a determina respectarea termenului legal de declarare a recursului.

Argumentul invocat în recurs precum că, termenul de prescripție prevăzut la art.14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ a fost respectat, nu pot fi reținute, deoarece termenul respectiv începe a curge de la data comunicării actului a cărei anulare se solicită, în speță la data când a aflat despre hotărîrea Comisiei de Privatizare nr.6 din 16 martie 2000, or art.14 alin.(1) din aceeași lege prevede că, persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

Alegațiile recurentului din cererea de recurs precum că, hotărîrea primei instanțe a fost modificată și nu menținută de instanța de apel, deoarece ultima a constatat că recurentul a încălcat termenul de 30 de zile prevăzut la art.17 alin.(1) din Legea contenciosului administrativ, dar nu cel de la art. 14 alin. (1) din aceeași lege, nu pot fi reținute, deoarece termenul stabilit la art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ este termenul de adresare cu cerere prealabilă, iar termenul de la art.17 alin. (1) din aceeași lege, este termenul de adresare în instanța de contencios administrativ. Respectiv, recurentul recepționînd la data de 09 iulie 2015 răspunsul la cerere din 18 iunie 2015 adresată Agenției Proprietății Publice, era în drept să se adreseze în instanța de contencios administrativ în termen de 30 de zile de la data recepționării răspunsului Agenției Proprietății Publice, fapt elucidat de instanțele inferioare.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că instanța de apel a modificat hotărîrea primei instanțe, deoarece este declarativ, or la caz nu a avut loc o modificare a soluției hotărîrii primei instanțe, aceasta fiind menținută.

Prin urmare, instanța de apel a elucidat toate circumstanțele importante ale pricinii, fiind examinate prin prisma art. 130 din Codul de procedură civilă, dînd o apreciere justă a acestora.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat niciun argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește prin prisma jurisprudenței CEDO, fosta Comisie a arătat că "... art. 6 §1 al Convenției, nu impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes." (*cauza Rebait și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995*).

Completul concluzionează că, din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența unuia din temeiurile legale de recurs, iar circumstanțele de fapt invocate de recurent în cererea de recurs nu constituie obiect al recursului, or recursul devolvează exclusiv circumstanțe de drept a pricinii.

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul, că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Prometeu-Prier”, în baza art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea pe Acțiuni „Prometeu-Prier” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iuliana Oprea

Galina Stratulat